

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

—
 Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Paraszt képviselő.

Mióta alkotmányos élet van hazánkban, folyton azért küzd mindenki, hogy a meglevő helyes intézményeinket fejlesszük és tökéletesítsük — persze mindenki a maga módja szerint. 1867-ben felhangzott a jelszó, hogy a szabadságharcban kivívott eszméknek érvényt szerezzünk, hogy államügyeinket liberálisan intézzük el. S azóta mindjobban kívánja a nép — akármily politikai párt hívének is vallja magát — hogy a hazai intézményeink liberálisak legyenek.

E kívánság folyamánul kell tekinteni, hogy a nép képviselőitbe beválasztandókat mindig a szellemi arisztokratia köreiben keresték, úgy okoskodván, hogy a művelt, esetleg okleveles okos férfi nagyobb értelemmel és körültekintéssel intézheti az ország ügyeit, mint az, a ki e tulajdonságok híján van. Ettől az okoskodástól a helyeséget megtagadni nem lehet. Ám az eredmény az volt, hogy az ország házában majdnem kizárólag oly férfiak képviselték a népet, akik a nép között sohasem vagy igen keveset éltek, ügyeiket, bajaikat csak hallomásból ismerték, és bármi lelkiismeretesen is tették magukévá a nép ügyét, érzelmeibe, szenvedéseikbe, bajaikba csak képzeletben helyezkedhettek. A nép óhajtása így

csak közvetve jutott az ország színe előtt kifejezésre.

Nagy baj ez ugyan nem volt. Mert a helyes érzékkel bíró népképviselő mindig feltudja találni azokat a módokat és eszközöket, a melyekkel a néppel való érintkezést közvetlenül létesítheti és az orvoslást megtalálhatja. Ha azonban az illető képviselő felszólal a Házban, sohasem halljuk a nép hamisítatlan beszédét, hanem szabályszerű czifra szónoklatokat — és szinte vártuk hallani, hogy mindezeket a művelt, okos beszédeket hogyan mondja el, hogyan érzi át maga a nép.

A közvetlenségnek nagy szolgálat tétetett tehát, a mikor a magyar országgyűlésbe paraszt képviselőt juttattak és cseppet sem sajnáljuk, hogy ebben a tekintetben követjük Ausztria példáját, ahol már néhány ülészakon át mindég van 8—10 paraszt képviselő. Hadd halljuk egyszer a nép szavát az országgyűlésben, hadd halljuk mi képpen vélekedik egyik-másik kérdéstről gyakorlatilag, amelyekről eddig csak inkább többé kevésbé theoretikus felfogásokat hallottunk.

Makkai Zsigmond, az új parasztsorból kikerült képviselő, sohse szégyenkezzék abba a diszes úri társaságba, amelybe most kerül. Ugyanannyi joggal ül ő ott, mint

akármelyik úr. Szeretnők már hallani szavát és természetes paraszt okoskodását. Megbizói azért küldték oda, mert maga is a néphez tartozván, a nép kívánságait legközvetlenebbül ismeri és neki léssen kötelessége, hogy az országházban a népérzékét képviselje, így lesz azután igazi népképviselő.

Az egész ország kíváncsian várja mi-ként fogja Makkai Zsigmond képviselő kötelességeit teljesíteni és vajjon ez a működése például fog-e szolgálhatni arra, hogy más paraszt képviselőket is küldjenek az országházba.

Az alkoholizmus ellen.

Az egyes törvényhatóságok nem egy ízben irtak föl a képviselőházhoz, hogy a koreszmáknak, de főleg a pálinkamérőknek vasár- és ünnepnapokon való nyitvatartását törvényileg tiltsa meg.

Valóban megdöbbenő színekkel ecsetelik e fölterjesztésekben a pálinka ivás következményeit. A sorozások alkalmával is szembe tűnik az alkohol tulságos élvezésének ijesztő képe. Évről-évre satnyább emberanyag áll elő a véderő számára. Testileg-lelkileg tönkre teszi a pálinkaivás a nemzet fiait, megmértelyezi, végenyészetbe sodorja az egymásután következő ivadékokat.

Ily és ehez hasonló elremitő képeket nyujtanak a törvényhatóságok az egyes vidékeken látható, tapasztalható valóban elszomorító állapotokról, amit igazán érző ember nem nézhet végig szóvalatlanul és már ezért is sürgetik a törvényhatóságok a törvény kötelező kimondását, hogy va-

Megállt neje megett. A nő megrezzen, hirtelen hátratekint:

— Ejnye Sándor, de megijesztett.

— Háborgatom? Bánt ez a némaság. Nem akartam zavarni, de az is bánt, hogy nem zavarhatom.

— Férjem, tehát joga van hozzá. — . . .

Hangja olyan hideg mint a márvány érintése. A férj mozdulatlanul áll, mintha gondolkodnék, ujjai óralánczával babrálnak öntudatlanul. —

Az asszonyka elnézi ezt a sápadt arcot, azt az ősz haját, azt a keserűn mosolygó ajkat, majd felkapja a könyvet és ismét olvasni kezd. Látni rajta, hogy nyugtalan, hogy csak nézi a betűket a nélkül, hogy gondolataiban követné az író.

Ismét a férj törli meg a csendet:

— Hát nem akar megszokni soha . . . soha?

A nő hanyagul veti hátra nyakát, arcát olyan rózsapír futja be, szemei csillognak, tele vágygyal, tele ifjú tüzzel Megmozdulnak ajkai, de mintha a susogásnál erősebben szólni nem tudna, csak annyit mond csupán:

— Sándor, mért vett el maga engem?

Mint a szellő susogása, olyan a szava, de lelke legbelsőjéből való, keserű, szinte kinos, őszinte mint a virágfakadás

TÁRCSA.**A Tátrában.**

A Kárpátoknak büszke ormit,
 Melyekről költők zengenek,
 Amig színről színre nem láttam,
 Csak képzelem, hogy milyenek.

S valóban, oly nagyok, miként a
 Keblemen duló fájdalom.
 S a hó, jég rajtok örök, mint
 A te szivedben, angyalom!

Sió Ferencz.

A japáni ház.

Olyan izgatón rózsaszín homály tölti be a szalont. A magas fém-árványon lévő lámpa fényét visszatartja a rózsaszínű selyem ernyő, mely könnyű fátyol csipkével, szalaggal diszített, olyan mint a pehely, hogy szinte félti az ember, hogy minden pillanatban lerepül.

Az úrnő félig a Bösendorferhez fordított fauteilbe ül, keresetlen egyszerű eleganciával veti magát a támlának, kissé jobb karjára támaszkodva olvas.

A lámpa ernyője alul a fény éppen arcába tűz, karsú nyaka olyan alabastroszerű, könnyű hajlású, mint egy művészi szoboré. Arcának gyenge pirját úgy emeli az a halvány tengerzöld rúsé, mely a megette lévő selyem párna sarkával buggyant elő. Lilás pongyolája csak a válig érvényesül, a többi beleolvad a libegő homályba.

Olyan ez a gyerek asszony így, mint az illusio, mint egy tündéri élőkép

Férje egy hintaszéken hever, s nézi
 öszülő bajuszát simogatja, melyet olyan fiatalosan bekunkorítva visel. Hogy jobban lásson, arany cvikkerét orrára teszi. Szótlanságában olybá tűnik fel, mintha egy istennőnek cerberusa lenne. — Majd elunja magát, előveszi cigaretta tárczáját s udvariasan nejehez szól:

— Jennym édes, megengedi hogy rágyujtsak?

Hangja olyan különösen remeg, mint mikor az ifjú első szerelmét vallja meg. —

Az asszonyka fel sem tekint a könyvből, közönyösen válaszol:

— Tessék.

A gyufa serczen, a fény egynehányszor felrebben, ismét csend

A férj végre megunja a tétlenséget s közeledik nejehez. Lépései nesztelenek, elnyeli a puha szőnyeg.

sárnapokon és a nagy ünnepek első napján, az Isten tiszteletek ideje alatt zárva legyenek a koresmák és pálinkamérések.

Mily visszataszító, midőn a nép, buzgó imádság, ajtatos predikáció után a templomból kijövet azonnal ellepi a szemben vagy a környéken lévő koresmákat és pálinkaméréseket.

Ha a nép előtt zárva vannak vásár- és ünnepnapokon az italmérők, úgy a templomból jövet a vallásos érzelme nem vész ki azonnal belőle, mert úines a mi annyira elvonhatná az istentisztelet alatt szerzett tiszta hitéből; jobbnak, nemesebbnek érzi magát, a szenvedélyek elesendesülnek, nem elégedetlenkedik, bizik a jövőben, új erőt és kedvet érez magában új munkához; a csüggedés helyett a remény hatja által, az istentiszteletben vigasztalást talál.

Mily undort, förtelmet keltő, mennyi alávalóság, erkölstelenség van abban, ha a nép a templomból egyenest a koresma felé tart. A vallásosság arcúl csapása ez; a tiszta hitéletét pírulásra készíti e látvány.

Ott a koresmában, a pálinkás boltban burjánzik a sok nemtelen érzés. Az erkölstelenség itt vad orgiákat ül; az iszákosság itt szülemlik meg.

Ott látjuk a szenvedélyek magas, megfélemlítő csapongását, a lázongó kedvet, ott terem meg a sok rossz, hamis gondolat; ott van kitünő talaja a szociálizmusnak.

A koresmákban, pálinkamérőkben szokik hozzá a zsenge tudatlan gyermek, a jövő nemzedéke a szesz ital élvezéséhez; úgy tesz, a hogy látja magaelőtt; a példát az öregek mutatják, adják, sőt serkentik is az ivásra, mert azt virtusnak tartják, hogy ki tud többet inni.

Az ifju itt lesz kora vénné, itt tompulnak el a legnemesebb érzelmei. Nem tud örülni, lelkesülni, elveszti kedélye üdeségét, a fiatal szománcát.

Ösmeretes dolgok ezek, fölösleges tovább is firtatnunk.

Valóban nemes cselekedet lenne a kormány részéről, ha meghallgatná a törvényhatóságok kelőlőleg megokolt panaszait és elzárna a nép előtt a vásár- és ünnepnapokon az italmérőket.

Hadd foglalalkozzanak a napokon az emberek hasznosabb, testel-lelket nemesítő dolgokkal. Szenteljék a délelőt az ajtatosságnak, a délutánt meg nekik való könyvek olvasásával, ártatlan játékkal, szórakozással, érdekes eszmecserével.

A tanultabbak tartsanak közülök közérdekű olvasásokat, vagy kérjenek föl abban a helységben olyant (pap, tanító) a ki erre hivatott és készséggel rááll a jó ügy érdekében.

Immár az iszákosság, az alkoholizmus oly nagy fokot ért el nálunk, hogy gyors intézkedések, szigorú törvények e téren megbecsülhetetlenül szükségesek volnának.

Az egész nemzet megsynyi, ha fiai az alkohol túlságos élvezetébe fojtják bajukat, bánatukat.

A férj szinte megborzong belé, hanyagul veti magát a mellette levő fauteilbe. Fellázadt lelkiismerete lezárja ajkát, bünsősnek érzi magát, hogy nem talál mentséget:

— Jennym látta, hogy nem mai gyerek vagyok, hát miért jött hozzám?

— Gyermek voltam, tapasztalatlan. Elbolondítottak A pénz a mód Hagyjuk ezt. Belátom Sándor hogy banális dolog az ilyesmit feszegetni Én vagyok az oka mindennek.

A férj mintha nem is hallaná az utóbbiakat, mintegy magában mormol:

— Gyermek volt. Ártatlan gyermek s én törtem le jogtalanul.

Arca elkomorul, őszinte megbánás fogja el. Az asszony megszanja:

— Sándor beszéljünk másról, megszokom ezt az életet is, csak néha néha lep el ez a bolond gondolat.

Mintha másra akarná fordítani a beszéd fonálát felkapja a kezében lévő könyvet mosolyogva emeli férje felé:

Nem is képzelem mennyire gyönyörű volt Pierre Lotti Chrisantemmije. Milyen könnyű stylus milyen ügyes elbeszélő.

Mindjobban hevül. Hangulata úgy változik, mint a nyári égbolt. A játszi szeszélyes kedvből

Nem lehet azt az embert többé visszaadni önmagának, ki egyszer az ivásnak adta magát. A következő generációk érzik elődeik bűneit.

Csakis józan, munkás, istenfelő férfiakra van szükségünk, ilyeneket kell nevelni a hazának.

A legszigorúbb intézkedések, a szesz italok, élvezésének a korlátozása a leghumánusabb föladatok közé tartoznak, s amennyiben a kormány, a parlament, a törvényhatóságok általános óhájának eleget tesz és a népet elzárja vásár és ünnepnapokon a koresmáktól és pálinkamérőktől, elévülhetetlen érdemeket szerez magának.

Nemzelünk csak úgy lehet valóban nagygyá, hatalmassá, csak úgy varázsolhatja elő régi dicsőségét, ha őseink erkölceit megtartják, ha fiai köz elismerést vívnak ki maguknak és együttes munkálkodással iparkodnak a haza szent ügyt előbbre vinni.

MI UJSÁG?

— **Közgyűlés.** A város képviselőtestülete, f. hó 16-án délután 3 órakor, az anyakönyvi hivatal nagytermében közgyűlést tart, melynek tárgyai a következők: 1. Mészáros Istvántól egy beltelek megvétele. 2. Városháza építési pályázatok feletti határozat. 3. Fogyasztási adók megváltása. 4. Vasuti uteza kikövezése. 5. Dűlő utakra vonatkozó megyei határozat. 6. Faiskola kertész alkalmazása. 7. Előfogatos szerződés. 8. Gazdasági ismétlő iskola tanítók pótdíja.

— **Zászlószentelés.** Szép, emlékezetes napra virradt fel a kath. munkás egylet. Ma fog ünnepélyesen felszenteltetni az a diszes zászló, melyet Gróf Keglevich Gábor és Gróf Keglevich Gáborné ömeltőségük példás áldozatkészséggel az egyletnek adományoztak. Az ünnepély a már közölt sorrendben megy végbe. Utóbb kiboecsajtott meghívó szerint, a felszentelési ünnepélyt a színházban délután 4 órakor estebéd követi, mely után tánczra perdül a nép fiatalága.

— **Az ev. ref. egyház birtok vétele.** A helybeli ev. ref. egyház megvette a piac-téren levő Stern Vilmos (Csillag) féle házat, mely most már a tulajdonukba ment át; ehhez csatolódik még a város által eladott mintegy 200 □ öl a városház fundusából, mely telken fog felépülni az ev. reformátusok új diszes temploma.

— **Fényes nászünnepe.** Kelemen Tivadar, kis-czelli államvasúti főnök e hó 8-án kelt egybe a helybeli anyakönyvi hivatalban galanthai Balogh Ilona úrnóvel, kis-czelli vasúti pénztárossal, igen előkelő rokonság körében. Tanúk voltak: a vőlegény részéről Jármay Béla államvasúti felügyelő, az ifjú bájós menyasszony részéről Lukács Gyula. Az igaz boldogság aranyozza be házas életüket.

— **Ellenőrzési szemle.** A nem tény-

a férfire is ragad, mintha mosolyogna, csak úgy nyeli szemeivel ezt a gyerek asszonyt az ő kacajával, az ő csacska szemével, s ki még mindig folytatja a japáni dolog dicséretét.

Istenem milyen szép is lehet egy olyan japáni ház, sötétzöld függönnyel naranessárga drapériával, gardeniákkal, crisanthemokkal. —

A férj arca derül, olyan szívesen tett volna meg bármit, mivel a gyerek asszony kedvteléseit kielégítheti. Megragadta tehát az alkalmat:

— Édesem mit szólna ha én magácskának ilyen japáni házacskát építtetnék, a kertben? —
— Milyen kedves ember.

Megragadva a férje kezét és az ajkához emeli. Boldoggá tesz vele, szinte tánczolni szeretnék. Olyan zöld függönnyel, magas feljáróval.
— Igen édesem kényelmesen nyugvósággal, gardineakkal chrisanthemokkal

A kis asszonyka gyermekes jókedvvel, mintha nem is emlékeznék az előbbi jelenetre, a férj keblére veti magát. Az boldogan öleli s megcsokolja homlokát.

Kopogtatnak A szobalány egy névjegyet hoz be. A férj átveszi, elolvassa, hirtelen a leányhoz fordul:

— Hol van?

— Künn a verandán.

A férj kirohan, alig ér rá visszaszólni:

leges állománybeli közös legénység ellenőrzési szemléje az abonyi járásban ez évi november 13. 14. és 15.-én fog megtartatni.

— **Előfogatozás.** Az előjáróság három izben kísérelte meg az előfogatozás berbe adását, de mind a háromszor sikertelenül, mert árverezők nem jelentkeztek.

— **Országos nagygyűlés.** Magyarország katholikusságának és kath. egyleteinek képviselői november hó 4, 5, 6, 7 napjain nagygyűlést fognak tartani az ország fő és székvaróságában. (Molnár uceza 11. sz. a budapesti kath. kör palotájában). Ezen a nagygyűlésen az abonyi kath. olvasóegylet — föltiszt. L e y a y M i h á l y esperes-plebános, tiszteletbeli elnök, — K i r á l y J á n o s egyl. elnök, igazgató tanácsos, és S z o m b a t h y J á n o s választmányi tag fogja képviselni.

— **Tavas az őszben.** Az ev. ref. hitközség tulajdonát képező Vajda féle ház udvarán másodszer virágozott ki egy orgonabokor. A levélzettől teljesen kopár bokor csucsán egymást érték a májusra emlékeztető szép illatos virágok oly mennyiségben, hogy azokból egy jókora csokor is kiteltt volna. A hűvösre vált napokban e májusi virágok alighanem megbánták a természetellenes igyekezetet.

— **Czegléd kegyelme.** Nehai Dobos Jánosnak, a bőkezű alapítónak, ki 100.000. frt.-os hagyományával a czeglédi gymnasium felállítását lehetővé tette, Czegléd város szobor- emléket állított a ref. temetőben.

— **Népesedési mozgalom.** Ez év szeptember havában a születési esetek száma 59. (mult év szeptemberében 55.) fiú 29, leány 30, róm. kath. vallású 49, ev. ref. vallású 9, ágostai hitvallású evangélikus 1, törvénytelen gyermek született 4. Ilona nevet nyert 8, Máriát 7, Sándor 6, István 5, Erzsébet 4, Mihály 3. Teréz 3, János, Béla, Ferencz, Katalin, Imre, Dániel, Rozália 2—2, Ida, Julianna, Bénéiam. Jó-zsef, Géza, Anna és László 1—1. Házasság kötött 5, (mult év szeptemberben 2.) és pedig róm. kath. vőlegény ugyan olyan vallású menyasszonnyal 4, izr. vallású vőlegény ugyan olyan vallású menyasszonnyal 1, a hol mindkét fél özvegy volt 2, hol csak a vőlegény volt özvegy 1 házasságkötött. Egy özvegy és hajadon menyasszony vidékre vitett. Elhalt 28 egyén, 13 fi, 15 nőnemű, róm. kath. vallású 20, ev. ref. 6, izralita 2. Elhaltak veleszületett gyöngeségben 3, tüdőgümőkórban 3, halva született 2, torokgyikban 1, gyermekaszályban 1, hashártyalobban 1, gyomorrákban 1, bélburutban 1, göresökben 1, agylágyulásban 1, tüdőlobban 1, esontvelőlobban 1, és szívbillentü elégtelenség folytán 1. Elhalt felnöttek: Molnár István 50 éves, Zsemlye György 50 éves, Schvarcz József 68 éves, Csizmadia Mihályné Gönczöl Anna 22 éves, Balázs Józsefné Gajdos Éva 27 éves, Gigor Béla 21 éves, Aranyi

— Pardon édes, mindjárt jövök.

A nő meglepetve foglal helyet. Pár pillanat múlva csakugyan visszajött a férj egy kis pögre bajsú elegáns ifjút vezetve a karján. —

Az asszonyka elpirul, hirtelen zavarában nem tudja, hogy mit tegyen.

A férj bemutatja őket egymásnak:

— Feleségem — unokaöcsém.

A férj unokaöcséhez fordulva szól:

— Képzeld ma olyan örömet szereztem neki, hogy magam is boldog vagyok. Japánházikót építtetek neki, a kertben. Mit szölsz hozzá?

— Nagyszerű lesz!

* * *

A japáni ház készen áll, s a nő boldogan ölelgeti az ő kedves urát. Olyan boldog a házban mindenki.

A nőcske a japáni házikójában ábrándozik a holdvilágos és világtalan esteiken.

A férj a eselédséggel olyan mozgó pálczikákon lengő lámpákat hordoz a kert előtt föl és alá

Az unoka öcs pedig lesre jár. Tanúja ennek a puska és a kötélhágcsó a kert hátulsó falán. . . .

Tóth Kálmán.

Piroska 25 éves, Makai Pálné Dobozsi Julanna 78 éves, Mészáros István 81 éves, özv. Reitter Mártonné Ferenczy Verona 75 éves, Kovács István 68 éves, Hegedüs Mátjáné Sándor Anna 50 éves.

Acetylén. Ez a furesa nevű valami nem más, mint egy újfajta világítás, és pedig — amint arról magunk is meggyőződünk — az eddig feltalált és alkalmazásban lévő világítások között a legegyszerűbb, legfényesebb, legolcsóbb és legegyszerűbb. Tiszta, intenzív fehér fénye a szemre semmi fölé káros hatással sines és a szoba legtávolabb eső sarkában is ép oly erős, mint a láng közvetlen közelében. A láng zajtalanul ég, semmiféle szaga, füstje absolute nincs. És a mi a legnagyobb előnye, hogy rendkívül olcsó. Egy 30 gyertya fénytel égő láng óránként 3 fillérbe kerül. Igaz, hogy berendezése egy kissé drága, de többé a világítás eszközeire nincs gondunk. A világításnak ezt a legújabb módját egy magyar mérnök találta föl, Budapestben gyártatják, s szabadalmazva van az egész világra. A feltalálónak nincs sok pénze reklámokra, de nem is szorul rá. Elég ha megnézi akárki Hegedüs Vilmos kereskedésében, hogy bele szeressen.

Mesterséges eső. Japánból, a párisi Rappel című lapnak szenzációhír jelentenek. A fukusina-i kerületben ugyanis egy idő óta esőcsináló géppel kísérleteznek, még pedig esodálatos sikerrel. A gép nem más, mint egy hatalmas akkumulátor, a melyből villamos áramokat bocsátanak a levegőbe, a mi által elősegítik a felhőképződést. Érdekes, hogy a hatás csak másnap mutatkozik. Az eddigi kísérletek után ugyanis másnap mindig megeregett az eső, de csak néhány négyszögkilométernyi területen. És éppen ez a korlátolt területhez kötött csapadék bizonyítja, hogy nem véletlen folytán jött létre, hanem az esőcsináló gép okozta. Hogy milyen kimondhatatlan fontosságú lenne ez a találmány, azt fölösleges jellemezni. Az az egy bizonyos, hogy az egész emberiség áldaná a japáni föltaláló nevét.

Krüger kalapja. A délafrikai közvétség elnöke felesége halála alkalmából érdekessé tartjuk e helyen felemlíteni, hogy a megboldogult nagybarátja volt az állatoknak. A madártollak és szárnyak kalapra tűzése ellen folyton panaszkodott; ő maga sohasem hódolt ennek a divatnak s az ország hölgyei közül is sokan követtek példáját. Mikor férjének szobrát emelték, mely az elnököt karosszéken ülve, fején az ismeretlen köcsögalappal ábrázolja, titokban arra kérte a szobrászt, hogy a csilinder tetejét ne sima laposra, hanem homorúra faragja.

Tudja kérem, abban a mélyedésben majd megáll az eső víz és a kis madaraknak lesz mit inniok.

A szobrász hajlott kérésére és az elnök szobrán most tényleg ivótelepe van a madaraknak. S Krüger apó nemesak hogy nem haragudott érte, sőt dicsérte felesége ötletét.

Legalább így hasznot is hajt a szobor — mondta.

Az állatvédő belga királyné. A belga királyné a napokban Spaa környékén kocsikázott kis ponyfogatán. Szolga nem kísérte, egyszerűen is volt öltözve, bizony nem igen látzott meg rajta, hogy ő az ország uralkodójának a felesége. Az a két rongyszedő sem ösmerte fel őt, a ki szembe jött vele egy kutyás szekéren. Nehéz volt a szekér s a kutya bizony lassan baktatott csak előre terhével, a mi nem volt inyére a két ficzkónak. Útították-verték botjukkal a szegény párát, a mely előbb hareziánosan ugatott, aztán már csak panaszosan vonított. A királynénak megérett rajta a szive s kérlelő szöval rászólt a két rongyszedőre, hogy ne verjék úgy a kutyát.

— Mi köze hozzá? Lóduljon innét! Mit avatkozik más dolgába? Még magának is juthat az ütlegekből.

Mondtak bizony még ennél külön durvaságokat is a királynénak, s csak annál kegyetlenebbül verték a szegény párát, a kiről most már a vér is csurgott. A királyné abba hagyta a kérlelést, s nyomon követte a két ripőköt a legelső rendőr-országig, a kinek aztán jelentést tett a dolgról. Persze elfogták a rongyszedőket, a kik ugyancsak megrémültek, mikor megtudták, hogy a királynéval gorombáskodtak. A rendőrtiszt ki is jelentette, hogy felség sértési pört indit ellenök. És erre így szólt a királyné — s ez igazán királyi mondas volt:

— Nem engedem, hogy ezért is megbüntessék őket, hiszen ők nem a királynét sértették meg bennem. Mert én nem mint királyné, hanem mint az állatvédő-egyesület tagja védelmeztem azt a szegény kutyát. . .

A legolcsóbb hetilap minden kétségen felül a Képes Családi Lapok; mert ennek előfizetési ára negyed évre csak 3 korona. Ezen esékéi összegért a Képes Családi Lapok minden számában kap az előfizető 3 kitűnő regényt, egyet könyvalakban külön beköthető. Kapja ingyen a divatképekkel élénkített „Hölgyek Lapja” című mellékletet. Az előfizetők Postájába ingyen levelezhet az előfizetőkkel, mi által munkatársává válik a lapnak. A Képes Családi Lapok minden számában sok érdekes és eredeti művészi kivételű kép van. A Képes Családi Lapok előfizetői különös kedvezmény gyanánt saját arcsképekkel 100. darab szép kivételű képes levelezőlapot 4. koronáért kapnak. A mostani októberi évfolyamra belépő új előfizetők karácsonyi ajándékkul egy-egy igen érdekes regényt kapnak ajándékba. Mutatószámot kívánatra küld a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, VI., Ó u t e z a 12.

Különfélel.

A hernyó oly falánk állat, hogy egy hónap alatt testénél 6000-szer nagyobb súlyú eledelt fogyaszt el.

*

A legnagyobb szivargyár a világon Manilában van s a Compania general tulajdoná. Allandóan mintegy 10000. munkást foglalkoztat s évenként 80. millió szivart, 40. millió szivarkát és 3000. tonna vágott dohányt termel.

*

Kínés a tenger alatt. Chios szigete mellett már régebben kutat egy görög társaság az 1770-ben itt történt nagy tengeri csatában elsüllyesztett hajók romjai között, s oly sikerrel, hogy már is egy negyed millió koronánál több értékű dolgokat szedtek össze a buvárok. Közélebb egy orosz hajó romjai között számos régi pénzen kívül igen sok arany és ezüst ékszert találtak, többek között egy nagy könyvtáblát, mely egészen aranyból volt s drága kövekkel kirakva.

*

A Habsburgok sirboltjában van egy protestáns halott is. Károly főhercegnek 1829-ben meghalt neje, Henriette Nassau — weilburgi hercegnő. A bécsi kapuczinusok tiltakoztak ugyan, hogy a halottat oda temessék, de I. Ferenc császár azt mondta reá: A kripta a császári családé, ő életében köztünk volt, legyen helye köztünk holta után is.

Olcsó könyvek.

Lapunk kiadóhivatalában nagy mennyiségű füzetek vannak a magyar könyvtár olvasmányából raktáron.

A magyar könyvtár Radó Antal szerkesztésében jelenik meg, mindenik füzet egy-egy rendkívüli érdekes, szép olvasmányt tartalmaz, melyeknek az ára 30 fillér (15 kr.)

Ezek a füzetek tartalmazzák a legújabb színműveket, a régieket is, elbeszéléseket, verses leírásokat, költeményeket, ismeretterjesztő történeti, irodalmi és műtörténeti, bölcsészeti, természet tudományi, szónoki munkákat és útleírásokat.

Kiadóhivatalunk mindenkit szívesen lát a füzetek szives átnézésére, hol könyvjegyzékek teljesen ingyen kaphatók.

Ezt a füzet elárusítást a legnagyobb készséggel ajánljuk a t. közönség figyelmébe, mint vásár-és ünnepnapok délutánjaira szánt hasznos és mulattató olvasmányok megszerzésére irányuló okos intézményt.

CSARNOK.

Harcztéri tudósítás.

Fokváros, 1899. október hó.

Tek. szerkesztő úr!

A kapott ötven koronából először is vettem egy pakli rövidre vágott pipa dohányt a patika melletti magyar boltban, két pipát és két szárát, (gyufával pedig az ott kitétt tartóból raktam tele a zsebemet,) azután elindultam Transválba, hogy

kimerítő tudósításokat küldjek az „Abony” számára.

A kecskés csárdánál azonban egy kis kalmitás ért. A magyar boltos utasításához híven úgy váltottam a vasúti jegyet, hogy a ráfizetett 4 krajczárért ott majd két hig tojást is kapok, meg egy pohár sört.

Ki szálltam a kecskésnél, de az a sunyi bakte r, midőn a tojást kértem, ravaszul in tegetett a ház mögé. . . .

Hanem hiszen had megyek haza, majd adok én annak a magyar boltosnak; így csúffá tenni egy harcztéri tudósítót.

Bosszúsan folytattam aztán tovább útamat, de hogy mindenütt kellő respektusban részesüljek, a nyakamba akasztottam egy táblát, melyre nagybetűket volt felírva, hogy „Harcztéri tudósító.”

Hát ezt igen okosan eszeltem ki, mert mindenféle a legnagyobb esodálat és tisztelet tárgya lettem. A restaurációkban elhalmoztak enni inoi valókkal, tele gyűrték zsebemet mindennel és lelkemre kötötték, hogy képes levelező lapokat küldjek nekik Transválból, a melyekre annyi 20 filléresket kaptam, hogy nemesak első osztályon utazhattam, hanem csináltatnom kellett egy nagy bürszakot, melyet egy külön erre a czélra felfogadott inasom czipelt utánam.

Éppen ez volt a baj; hogy a menydörgős ménkü üssön abba a magyar tempóba, hogy az inasnak mindig utánunk a helye.

Hát amint a tengerre akartunk szállni, szépen besétálók a hajóba, a deszkát ellökték, a gőzspagyot sivitott s elindultunk Transválba.

Nagy élvezés kísérte ünnepélyes indulásunkat, büszkén hordom tekintetem végig a parton állókön, hát uram fia, ki eljenez kalaplengetéssel legjobban, mint az inasom, a kit rangomhoz mértén mindig hátul jártam, az anizs kártyákra gyűjtött pénzzel tele rakott nagy bőr kasszával a hátán, vigyorgó pofával kiabálva szerencsés utat.

Ezért nem küldhettem képeslevelező lapokat, (ennek is az a magyar boltos az oka, hiszen csak had megyek haza!) pedig vannak igen elmések, p. o. az egyiken Krüger apó pipát üttel Kitchenner lorddal a kié hamarabb eltörik, az győz, minthogy másképp már nem tudnak végit vetni a nagy hadakozásnak. Már két hónapja ütök össze a pipákat, de még csak az angolé hibázott meg egy kicsit; megrepedt a makkja, hanem azért csak ütök tovább, (azt mondják, hogy nem merik nagyon össze ütni.)

Amint Fokvárosba értem, rögtön nyakon csiptek s vittek egy nagy terembe. Ott azt mondták, hogy nyúljak bele abba a nagy köcsög kalapba, mely ott az asztalon állott.

Először — magyar szokás szerint — megakartam tudni hogy mi van a kalapba, de mire erre nézve kérdést intéztem, egy kecskeképü bür már bele nyúlt, kihúzott belőle egy czédulát, meg nézte, aztán az orrom elé tartotta, mire én leolvastam róla hogy: „Vaszjlovics Marinko” (nini, hisz erdélyi oláh lány!) már egy kis bür tacsó, — akkora mint az öklöm, — vezette be mellém Marinkót, egy másik kecskeképü úr pedig össze adott bennünket annak rendje és módja szerént „a bür népesedési mozgalom” magasztos érdekében. Azzal gratuláltak, egy czigerettával megkínáltak s szépen kitessékelték bennünket Transvál buczkás világába, harcokat keresni, a melyről szerkesztő úrnak tudósításokat küldök.

És mindez nem tartott ötpercznél tovább. Marinkó csinos lány; ebadta bürja, hogy össze házasított engem ezzel az oláh lánnyal, — csak az vigasztal, hogy tud egy kicsit magyarul is és hogy nagyszükségem van rá a sok fésülködés miatt, no meg hogy a feleségem otthon úgyse hiszi el ezt az egész dolgot.

Megindultunk aztán harcrot keresni, itt-ott találtunk az uton egy-egy végelgyöngülésbe kimúlt lovat, dinnyehéj garmadakat, teméntelen birka czupákat, rajta végtelen sok gazdátlan kutyákat, egyebet semmit.

Hát kérem nagy dolog folyik itt. Önök azt hiszik odahaza, hogy itt egy irtó háhorú folyik, életre-halálra a búrok és az angolok között. Dehogy. Hiszen ha az mind igaz lenne, a mit Kittschener telegrafiroz, nem volna már itt egy bür se, sőt a világ valamennyi jószága, fegyvere, löszere van, az mint ott volna már Kittschener kezében s egyebet sem csinálhatna, mint örízné azt a rengeteg lovat, marhát, juhót és fegyver kazlakat stb.

Ugy van az, hogy mikor eleintén a búrok jól elverték egynehányszor az angolokat, hát ezek meggyőződtek arról, hogy a búrokat még a vi-

lág-világ lesz, le nem verhetik, haza sem mernek menni, mert félnek a közvélemény felháborodásától, hát itt kóringyálnak szanaszét az országban, Botha meg Dewett kegyelméből, mert ezek is sajnálják szegényeket haza zavarni.

Harczról pedig már régen nincs szó, mert ha valahol az angolok valami csinylt tesznek, Botha egyszerűen egy anxi kártyát ír Kiltshenernek, hogy ekkor s ekkor, ennyi óra ennyi perczok néhányad magammal tiszteletemet fogom tenni, erre aztán a kijelölt perczre az angolok már a tulsó szélén vannak az országnak.

Igy megy ez már egy év óta, s e miatt harcztéri tudósítást sem küldhetek szerkesztő úrnak, de azt hiszem, hogy ennek a titoknak az elárulása fontosabb egy esete-paté közlésénél.

Nem sokára azonban már ebben is lesz részünk, mert Botha kijelentette, hogy elég volt a tréfából, most már majd elkezd a háborút.

Jövőre tehát irhatok majd tudósítást.

Addig is Isten önnel.

Bölcény Pál s. k.

U. i. Marinkó most sűgja a fülembé, hogy hívjam meg szerkesztő urat komának. No még csak ez kellett.

Melyhez hasonlót jókat kíván fenti.

Szerkesztői üzenetek.

Kajabus. Köszönöm a kedves küldeményt. Van ott sok a sifonérba, ne vegye kapzsiságnak, ha minél többet kívánunk belőle.

Gy. J. Kolozsvár. Pardon a tévedésért! Még is csak valami az a postás ész. Üdvözlét! Minél gyakoribb viszontlátásra.

B. L. Zombor. Talán haragszik valamiért? Azt hiszem levelemben nem adtam rá okot? Ha igen szídjön össze és tudósítson, hogy számíthatunk-e az ígéretre.

NYILT-TÉR*)

Tudomására adom Czakó Pál hitelezőinek, hogy se boltba se koresmába hitelt ne adjanak, mert én nem fogom kifizetni.

Czakó Pálné.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a SZERK.

Az összes iskolai könyvek, tanszerek, könyvtáskák, szijak, irkák és rajzeszközök legjutányosabb árban szerezhetők be

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvkereskedésében.

Egy jó karban levő 8-as cséplő garnitura minden hozzátartozóval felszerelve előnyös feltételek mellett Hegedűs Vilmosnál helyben eladó.

2-5

FÉNYKÉPÉSZET.

Ragács Gyula szolnoki fényképész HÁROM EGYMÁST KÖVETŐ VASÁRNAPON Abonyban arczkép felvételeket készít. Ajánlja működését a n. é. közönseg becses pártfogásába. Felvételi helyiség: BUZELKA ISTVÁNNÉ asszony háza.

Egy jó családból való fiú pék tanulónak azonnal felvétetik MALATINSZKI SOMA pékmesternél.

ALAPITTATOTT
1862.

Tottis és Kren „AZ ÉSZAK CSILLAGHOZ”

Budapest IV., Bécsi-utca 1 szám.

ajánlják közel 40 éve fennálló és az egész országban legjobb firmének örvendő áruházukat vászon és fehérneműk beszerzésére.

Nagy raktár finom női, uri és gyermek fehérneműekben.

Teljes menyasszonyi kelengyék 1000 koronától 10.000 koronáig, a legjobb minőségért és a legszolidabb, legmodernebb kivitelért teljes kezesség.

Legnagyobb gyári raktár szőnyegekben, bútorszövetekben, takarókban, függönyökben, futókban, gyékényekben stb. legolcsóbb gyári árakon.

Nagyobb bevásárlásoknál, vagy menyasszonyi kelengyék megrendelésénél direkt levélbeli megkeresésre, megbizottunk teljes mintakollekcióval saját költségünkre küldjük bárhová.

Mintákkal és választék küldeményekkel mindenkoron szívesen rendelkezésre állunk.

4-12

SCHOTTOLA ERNŐ BUDAPEST

a ruggyanta- (gummi) gyártás magyarországi megalapítója.

Műszaki központi üzlet VI. Andrassy-ut 2. Fonciére palota.

Legjobb minőségben, gyári áron szállít:

összes mérleggyártmányok (külön kiadásu árjegyzék ingyen és bérmentve) a gőzeséplőgépekhez szükséges összes anyagokat és eszközöket, csapágyfém, kenőszelencék, olajhoz és sűrű tovtottezsirhoz, gúphajtoszjak, vízmentes mozdony és cséplőgép ponyvák kazal, repce- és kocsitakarók, asbest- és gummianyagok, szelepek, vízmutatók, fessmérők, dobsinek, kenőanyagok, zsiradék, gabonaszák, „Elsősegély“-kötszerszekrények, mely kötszerszekrények a ministeri rendeletnek megfelelően minden ipartelepen, gyárüzemnél, malomban stb beszerzendők.

Árjegyzék és ismertetések ingyen és bérmentve.

32-

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépjárműk Budapest Vázei-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak.

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek
továbbá járgány-cséplőgép, lőhőre-cséplők, tisztító-rosták, kor-kolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénnyújtók, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szeeszkavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, daráló, árlo-malmok, egytetemes auzel-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek

Részletes árjegyzék kiva mastra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgvárnk a viláon le nagyobb locomobil- és cséplőgép gyára